

nøden Hensynsfuldhed under Kørselen. Det er derfor naturligt at stille forøgede Forordringer til dem, der har Ret til at køre Automobil.

Saa skal jeg nævne en Bestemmelse, som Ministeriet havde foreslaaet, men som gik ud i Landstinget. Det er den, at ved Stoppesteder for Sporvogne maatte et Automobil ikke køre forbi, naar Vejbanen mellem Fortovet og Sporvejsskinnen ikke var mere end 5 m. Nu kan det godt være, at denne Grænse, 5 m, var for høj, og at man skulde have nøjedes med at skrive 2 eller 3 m, men jeg tror, det var rigtigere at have en saadan Bestemmelse end helt at stryge den. Jeg tror, alle vil give mig Ret i, at naar man venter paa Sporvognen, og man er nødt til i en smal Gade at træde ud paa Vejbanen for at komme ind i Sporvognen, er det overordentlig ubehageligt, naar et Automobil pludselig kommer farende. Jeg synes, at en saadan Bestemmelse var heldig at have, men den faldt i Landstinget og det med stor Majoritet.

En anden Bestemmelse, der ogsaa faldt i Landstinget, jeg tror enstemmigt, skønt jeg fastholdt den til det sidste, var, at Bøder for Overtrædelse af Automobilovgivningen skulde gaa ind i Statskassen. Man holdt paa, at de skulde gaa ind i de Kasser, som de hidtil var tilfaldet, visse kommunale Kasser. Naar jeg saa bestemte fastholdt Bestemmelsen om Statskassen, var det i Overensstemmelse med den Opfattelse, der Gang paa Gang er udtalt her i Tinget og vist ogsaa i Landstinget, at Bøder for egentlige Lovovertrædelser uden Undtagelse skal gaa i Statskassen, og at vi skal bort fra Interessekasserne. Det er udtalt særlig af Venstre, Radikale og Socialdemokrater, og jeg synes ikke, der er Grund til at fravige denne Bestemmelse her.

Dernæst har Landstinget meget forøget Afgiften paa Automobile. Ministeriet havde foreslaaet at bibeholde Afgiften, som den var, dog saaledes, at man paa Motorcykler lagde en aarlig Skat af 10 Kr. Landstinget har fordoblet Afgiften paa Automobile ud fra det Synspunkt, at naar man udvider Retten til at benytte Landevejene, bør der ogsaa ydes Amtsraadene en større Erstatning, saa at de kan faa Vederlag for det Slid paa Vejene, som Automobilkørselen medfører, en Betragning, jeg til Dels kan billige. Men man foretog i 4de Stykke i § 35 en Indskrænkning, som jeg ikke kan billige. Dette Stykke lyder nu saaledes: „Køretøjer, der

udelukkende benyttes til Udleje til Personbefordring eller til Omnibuskørsel paa brolagte eller asfalterede Gader, betaler kun 2 Kr. pr. H.K.". Landstinget har føjet disse Ord „paa brolagte eller asfalterede Gader" ind, men det synes jeg ikke, der var nogen Grund til. Jeg synes, at de Ord skal udgaa. Jeg kan tænke mig, at der paa de Steder paa Landet, hvor der ikke findes Jernbane, vil opstaa Kørsel med Motoromnibus, saa at Folk, der ikke har Raad til at holde eget Automobil eller leje et Automobil til eget Brug, benytter Omnibussen. Det er i Samfærdselens Interesse og i den store Befolknings Interesse, at dette kan komme i Stand, og det er derfor urigtigt at paalægge saadan Omnibuskørsel højere Afgift end den, der betales i Byerne. Som Bestemmelsen nu er redigeret, kunde det se ud, som om Ordene „paa brolagte eller asfalterede Gader" skal referere sig til de Vogne, der benyttes „til Udleje til Personbefordring". Det har sikkert ikke været Landstingets Mening, og Bestemmelsen burde maaske redigeres paa en mere tydelig Maade.

Dernæst skal Afgiften fordeles paa en anden Maade end hidtil. Man har foreslaaet, at Staten skulde have 15 pCt., hvad der ikke svarer til det Beløb, Staten nu oppebærer, end ikke, naar man tager Hensyn til den foreslaaede Forøgelse af Afgiften. Paa Finansloven er Automobilafgiften, saa vidt jeg erindrer, beregnet til 25,000 Kr. Den forhøjede Afgift vil med det Antal Automobile, man nu har, andrage omtrent 120,000 Kr., og Statens Andel deri, 15 pCt., kan altsaa ikke andrage det Beløb, der staar paa Finansloven. Men paa den anden Side er Nedsættelsen ikke saa stor, at den kan spille nogen nævneværdig Rolle. Dernæst skal Københavns Kommune have 5 pCt., Frederiksberg Kommune 3 pCt., Gentofte Kommune 3 pCt., Købstæderne 8 pCt., samtlige Amtsraads-kredse med Undtagelse af Bornholm 56 pCt. og desuden Københavns Amtsraads-kreds 5 pCt., Frederiksborg Amtsraads-kreds 3 pCt. og Gl. Roskilde Amtsraads-kreds 2 pCt. Naar disse 3 Amtsraads-kredse særlig fremhæves, og der ligeledes gives et Beløb til Gentofte Kommune, er det, fordi disse Amtsraads-kredse og denne Kommune i højere Grad end de øvrige mærker Ulemperne ved Automobilkørselen. I Gentofte Kommune er Kørselen aaben i vidt Omfang, og det er ganske naturligt, at den ligesom København og Frederiksberg Kommuner faar et særligt Vederlag.